

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

וניזאה

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

כי האדם כבדו ציוס הספי והוא היה רח"י כיון אז
 יום חשבי וידוע דלית כ"ה רקיעים בקוד הן לר'
 אלהיך השמים וגו' וסוים רקיעים לכבר הארון אבל באות
 הם צריות ואלילות כפללות אורות זכים ונחלחים
 ומיות הנה וכנפיהם וגובה להם לכצח ולפאר ליוצרים
 תמיד בלי הספק ואמרו ז"ל ארבעים יום קודם יצירת
 הולד וכדיון זה פלגי לפלוגי וכי הרי הארבעים יום
 הוא קודם התחלת היצירה וסוף ונעשה צמחצמה תחלה
 והוא צית שגאי חוברים באחד צטבע ראש הסנה
 לליכות כי האין רנוו בכאן על ען החיים אשר
 יצוי ידורין כל לפני שגיא ונוזן לכולא ציה והנה שגאי
 גרבר ועולמות הגבוהים ונשראן אשר אינם נושגים
 כל צומן הזה לזה אשר התחלת וראש השורש של
 האילות הוא נאחד צטבע ונקס עד כ"ה אדר כ"ה
 ימים כי טבע לעולם וולא רנוו על השורש של כ"ה
 רקיעים הכול וצית הילל נודרים צעולמות הנושגים
 קלת ונדבר נוחלת הויה והיצירה שהוא ארבעים
 יום ולזה אמרו צמוטקה עקר צו ומסס עד כ"ה אדר
 ארבעים יום והנה ידוע דצבעין חנפין לאורייתא וס'
 טבעין שגסין והויות קדושתן אשר אז גמר האין
 ונחיל להתהוות פירות והאין והס בקוד טבעים
 טנה ולזה אמרו צעלרת כידון על פירות האין כי
 נכ"ה אדר עד עלרת הס טבעים יום וזו כידון על
 פירות האין והס הס דברים העומדים צרונו של עולם
 ולזה כל נוחא קביל דא עכ"ל :

לתור כדי שחשונע הארץ הייט צני אדם אמרו פי.
 ואמר יערוף כווער לקחי וגו' היינו ונחחלה קסה
 כווער ע"ד אמרס ז"ל קסה יונח דויערר כיונח
 דדינא אזל לכסוף כשהורגל זה אז תול כעל אמרתי
 לשון אמירה כחשאי . היינו טוחחלת הסורה
 להיות נלה אליו כחשאי ונגלין לו רזין נעט נעט
 עכ"ל :

ומהרב

הלדיק וכי **יוסקא** כי יערוף
 כווער לקחי וגו' פירוש נסה רציו ע"ה
 היה נחפלל טיהא הסורה צכחית נער נה נער דברו
 להלנויה חיעים . דגן . כוסוין . פירות . ירקות . קוליס
 על חיזה זריעה סיורד הוא נגדלו כן יסיה הסורה נגדל
 וינחה נה טצפניויות אמרס היינו חס האדם הוא כקון
 וצפניויותו אינו עוז חיו זתגלה ויחפרס קלנו צפני כל
 צכדי וכל העס ישנעו ויראו . ואס הוא צפניויות עוז ג"כ
 ינחח ויחפרס צכדי טילנדו העס וננוי אך לעצוד
 ד" ציה עכ"ל :

שחה

לו לא צמו ונווס וגו' ויוצן ע"ד אמרו
 צפסקו ירחת ד' חסיף ימים וסמת
 רשעים תקלרנה וליד פתח צינים וקיים צשנים ועוד
 וכי ירחת ד' חסיף ימים ולח טנים וכן דקדקו חז"ל
 צפסקו ויעצוד ישראל אח ד' כל ינוי יחשע וכל ינוי
 הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יחשע וגו' אמרו
 ז"ל ימים האריכו טנים לא האריכו כרי דאריכת ימים
 גריעותא היא ועוד וכי כל חפי שוין חיו סס ורסע
 כי נאמרו ירחת ד' חסיף ימים . נשנע ולא טנים
 חיו ונאמרו וסמת רשעים תקלרנה נשנע טנים ולא
 ימים הגס טרז"ל אמרו (טצח ק"ס) איחצים ד'
 היח צר אצא לר' יוחנן ויעצוד העס אח ד' וגו'
 אשר האריכו ימים אחרי יחשע וגו' ח"ל צללאי עפשא
 ימים האריכו טנים לא האריכו אלא נעחס דכחי
 לנען ירצו ינויכס ימים ולא טנים ונשי צכס שאני
 וכי עכ"ל וכל חקוס יליד גס על דרך הפסטי . אונס
 נודע שאין רע יורד מן השמים רק עוז והסתהפמו
 הוא נפחת הנוקצלים ונחפק הלירופים צטימי ונעשיס
 נפסע שפע . נלרה רלה . ננגע ענג . נחירס חס .
 נחצר רחצ . ערס דוי . עשר י"ד כנדע צסס הארימי
 ז"ל טצח אחד לפניו שהיה לו כאצ כחף ואמר לו
 הארימי ז"ל טעבר על דצרי רז"ל שאמרו חקפ
 לכנילה צרכה והוא היה נוכחו טלנד נשניות צין
 ויח האחרונים לצרכת הנוזן ונחפק לו הלירוף
 מן חקפ כחף וקצל עליו טלא לעשות כן וכתרפא
 עכ"ל והנשינו ז"ל לטני צני אדם האוכלין ונקערה
 אחס צטר טנון והיה אחד צריח וצא לו ע"י חכילה
 זו כח גדול ואחד היה חילה ונעשית לו סס הנוח
 אונס הנאכל צעלס הוא נחוק ועוז והסתטת הוא
 רק

האזינו

האזינו השמים והדברה וחשונע הארץ אמרו פי
 וגו' נסרצ הלדיק וכי **מאפטא** כי
 יליד האזינו הוא לשון ליווי וחשונע הוא לשון (טלית)
 דנשנע טנווילח חשונע . אונס באות נסה רציו ע"ה
 כטרלה להוכיח חת ישראל הצין כי הוא רחוק נאוד
 וכגדל ונודריגחס כגזיס טנים ונחארץ ולזה חך יסול
 ולהכיחס להיות דצריסס כשנעיס צלצחס ולזה החחס
 נסה רציו והחזיל לדצר עס כשנחיהס של ישראל
 והגיע עד חכליה וסורטי כשנח ישראל כל אחד לפי
 גצחו . וציה סידצר עס כשנחיהס ונווילח ירביסן
 גס הגיפות לנחה ויהיו כשנעיס לחיכחו וז"ל האזינו
 השמים הייט הנשנות וחשונע הארץ היינו הארליות
 והגופות ינועו ונווילח עכ"ל עוד ונחלדיק הכול האזינו
 נולשון חכיס לחורה ע"ד טלמה עסה חוכיס לחיה
 ונשלים הרצה שעל ידיס יוצו הננושל ולזה נסה
 רציו ע"ה חיש האלחיס היה רחוק נאוד נודרכי צני
 אדם וכטרלה לנוקיר החורה לישראל היה לריך להלציסה
 צכונה לצוסיס וצכונה נשלים כדי סיכלו לשנע ולהצין
 דצרי ח"ה האזינו השמים לריך חני לעשות חוכיס

רק מלך המוקבלים . וכמו אם דרכו להחיד השעיה
 ולהקפידא לח הכרזל . וטדע שהשכינה נקראה יראה
 ד' ע"ד אונורו חסה יראה ד' הוא תהלהלל וגו' וז"ל
 יראה ד' חסיף ימים כלומר סודה הולח דוכה להיעז
 ולהסיף ימים והיא מלחה הספעה והספה נחניה
 הנקראים ימים כמדע מוסיף בפסוק שבעה ימים יהיה
 חחה אנו וגו' והיינו ללדיקים אשר ילכו זה
 חבל וטמה השעים הקלרנה כלומר ההשחיתה שהרשעים
 נשנים מעשיהם לרע הוזה הגורמים להיות הקלרנה .
 וטמה היא מלשון ביטי וההשחיתה ע"ד אונורו חסיף
 רעקך ולזה לא כתב יראה ד' חסיף שנים דושמע
 חו' ביטי וכתיב חיי ד' לא שכי' . ושומעתי שם
 הרב הגאון וכו' וי' **יונתן** ז"ל עפ"י מה שכתב
 בזה"ק לא תרלח . לא תחף . לא תגטז . פסקא
 טעמא בכל הכי וז"ל לא דפקא טעמא לא הו' חיקובא
 לעלעין והוה חקור לן לקעלא נפשא בעלמא אע"ג
 דיעצור על אורייתא והוה חקור אפילו לאולדא או
 לנתידי באהתיה חדוה דמליה . והוה חקור אפילו
 לאגב דעתא דרביה באורייתא או דעתא דחכס
 לאסתכלא ציה או דיינא דדאין דינא לפוס טענה
 דאלערך ליה למוגב דעתא דרמאה ולמוגב דעתא
 דהרוייהו לאפקא דינא לנסורה וצוה דפקא טעמא
 חקור וטרי וכו' עכ"ל וז"ל חיי ד' לא שכי' כלומר
 חיי וזמתי רק חיצה ונלה לא לונר דחקור וטרי ואחס
 ציי ישראל לא כליחם כלומר כליחם חיצה ונלה לא
 לגמרי עכ"ל וטבל לפרס זה הכוונ' לשבח דהוה לימוד
 זכות על ישראל וחיצה כליחם הוא לשון חונדה והחיה
 כוונ' כלתה נפשי לחלרות ד' הוא לשון השוקה הייט
 אחס חונדהם לנלה לא לגמרי כלומר שלא יהיה צי
 אפילו סיבוי רק לגמרי חקרהם על עלמויכס בענין
 אונורם ז"ל חיי כחצתי ואכלת וטענה וזכרה והס
 דקדקו על עלמוס כזויה וזכרילה (זכרונה יע) וכאשר
 בארתי הכוונ' בפרשת צחוקתי ונחתי שלום בארץ וגו'
 בפירוש רש"י ז"ל בנח אונורו חרי וזכר וטרי וטעה
 וכו' ע"ש ונחצר לדברי דמדע שהמעשים טוים של
 אדם נקראים צנים כלומרם ז"ל עיקר חילדותיהם של
 לדיקים מעשים טוים וטבל מלוח כנרא מלחך אחד
 ובהיפוך חלל הרשעים נקראים צנים זרים ילדו רח"ל
 וז"ל שחה לו לא כלומר ההשחחה והכליון חייט ונעם
 השי"ת כי נאחרו לא תלח הרעות רק צנו מווס פי'
 מעשים רעים שלהם המוכנים . צנס צנים זרים הוא
 מווס כלומר הצנים שלהם הם הנשחיתים אוחס
 ועשים צנס פלעים ונומים צנוכה טריוה רח"ל ע"ד
 אונורו חסיף רעקך או יאמר יראה ד' חסיף ימים
 באם נבא עליו מיעוט חיים המוכנה צנס ימים וכל
 מקום מרוצ לרקחו מהפך מדה הדין למדה הרחמים
 חבל וטמה רשעים פי' אפילו בגג עליו הרבה חיים

המוכנה צנס שנים וכל מקום הקלרנה כי הרשעים
 מהפכים מדה"ד חיו חבל יודע ד' דרך לדיקים
 ודרך רשעים האבד כי באפילה הלכו לא ידעו צוה
 יכשלו כי חכמה חין צנס הייט דלח גרסי באורייתא
 שהוה חכמה הקדושה ע"ד אונורו עס כצ"ל ולא חס
 וגו' ונחרגוניק עונא דקצילי אורייתא ולא חכיונין צי
 ושומעתי שם הרב הלדיק וכו' **מסדיקאב**
 כי אוחיות ככל בוטריקון ל"צ נחיצות והייט אורייתא חס
 צהין והוה עס כצל ולא חכס חוה דמחרגס עונא דקצילי
 אורייתא וכו' עכ"ל וז"ל דהא צהא תליא כי חס
 כשקראים צנס כצל אז חיי אפטר להטורה להחקיים
 צהין ע"ד אונורו (נשלי למ"ד) חחה שלם רבזה חין
 חחה ענד כי יונלך ושפחה כי חירש בצירחה ועי'
 כצל כי ישבע לחס וחין לחס חלח טורה כדכתיב לם
 לחונו בלחוני עיין צחיקוים צהקדמה וז"ל עס כצל
 אז ולא חכס באורייתא חבל כשוכסרין ונחקיים מעשיהם
 לעיב אז יהיב חכונה לחכיונין ונחקיים צנס ישראל חס
 כך אהפאר :

בי אשא חל שמים ידי ואמרת יי חכבי לעולם חס
 שטתי צרק חרבי ותאחו צושפט ידי חשיב נקס
 לברי ולמשכחי חסלם וגו' הדקדוקים רבו ויהצאר עיני
 דצריהם ז"ל בפסוק יפקוד ד' על כבא מרוס צמרוס ועי'
 וכלי חמדמה באדונה לא עבד קציה דינא לחחא נח
 דיעבד בשולעטיהו לעילא וכן הוא צוהר הקדש
 בשלח וצמנה וקומוס . וע"ד הפסע יס לי ליתן טעם
 עפ"י דצריהם ז"ל (פסחים פ"ז) בפסוק חרעתי ל'
 בארץ כורע סאה וכו' להחוסף עליהם כוזה גרים וטי
 עכ"ל ואונורו ז"ל (יצווח פרק שטי) חין נשוח צן דו'
 צא עד שיכלו כל הכשוות שצנף והייט שלריכיס
 ישראל להוליח כל היטולי קדושות שפלו צענוק
 הקליפה הנקראין צנס גוף ואז כשילרפו ויעלו כל הסק
 גאולה צאה . והלירוף אונורו חכמי האונת ז"ל דזה חיי
 בצערין מעשיטו לעוזה צזה יהנלה הקציה רחמים עליט
 ויהגלו החקדים ונחיתת הקדושה כאצן השואחה וישאב כל
 הכיק הנעשקות צין חס"א כי ונלא חין חס וייטו וכל דגו'
 הולך לשרטו ויולח החיות וצין הקליפות ונוניולח חס בטלוס
 ואז ויכל להיות גאולה שלימה עכ"ל וז"ל דיוצן צזה אונרם
 ז"ל כל לדיק שלא ככנה צוה הווקדש צינוו וכו' כי מעשה
 הלדיקים ככשרון מעשיהם נצררין הכיק וגורונין ההגלות
 החקדים כל אחד צשרטו וצמדה שחלצ טעוהו ונעם והוה
 צצחיתא חצן השואחה לשחוב כל הכיק הנעשקות צצחרין
 מהחין וצמדה ז' של חס"א העוודה כגד צחיתה וודה של
 טורש והלצ נשמה הלדיק כי חס זה לעוונה זה עשה חלחיס
 רע כגד טוזה ואז חקד צצבורש נשמה הלדיק מהעירר להוליח
 כל הקדושה וטורש חס"א העווד כנגדו וכן כל לדיק
 ולדיק והוה אונרם ז"ל לדיק שלא ככנה צוה הווקדש צינוו
 הייט

ימים בצרכו וכל לדיק פועל לפי גיבס הקומו מלכ כשנחת
 זמנה שאמרו ז"ל בדורו של משה בן דוד שעתיד להגלות
 יבנה יתגבול משה רבינו עם כל דור הנודר והנעזק בדבר
 הזה לחסות ימות עולם ודור הנודר שקלקלו צעבל וחור
 הקלקול לכמו שהיה לפני זה שאמרו ז"ל שיחא אלפי סנין
 היו עליוהו גם אמרו ז"ל שכל דור אינו פחות ושלטים
 לדיקים ומה דכתיב כה יסיה ז"עך יסיה בגומעריה הכי
 היו וידוע הוא כמו כילולין פלו הלריכון בירור ועתה לא
 יתקוצ כונה דורות וואו והענין כי העולם המולח צר
 הקב"ה צרום המעלות וקשרו ע"י אדם הראשון צורה
 האחרונה וואו הקלקול ועד עתה החמיל העולם בהתקשרות
 אדם האחרונה לרדת דרך נורד הקליפות ואין לך יום
 שאין בו קללה יותר ונחצירו בקד סוכה דוד הטפלה והידוע
 יצין בעונקי שהם רבא ונשכן החיטבים וספירותיו ידע כי
 הגלות והגאולה הא צהא תליא והגאולה יס לה צי עתות
 בקוד וטגבז לעתות צלרה ויחאה הקב"ה בכנפות הארץ
 ייבערו הרשעים ומוכה ואם ילטרפו צחיים יונעט לורך
 גלגול ויזכו כולם וירצו כבוד שמים בהרצות הנוקרות
 הקדושה ויגיע העניינים ונולידות לנולידות שיעור צמקל
 צנודה והכל כנודד וואח הנוליל ציה ע"י קוד העלמות
 הכלים וקדר השתלשלותם מעילה לעלול ונשרשות צלירה
 היותו יורד עד נודריגה אל הקלה נחטלן נחתת
 נפסי החיות ונפסי קורצתה יס צכה להתקרב יותר לכניס
 נקודש פנימה ויכל הונעניק בדבר הזה לרע בקוד ציהא
 הנשמה והפ"י יכפר צעד והצן אונס האמות שלונעה
 עדיין שולטים והם צני צחירי ואין רע יורד ונשנים צזה
 אמרו ז"ל צויה"ק פרסה ויגס אי תינח דרע לא איתעציר
 לצר נש ונעס קב"ה תח חזי צזונא דצי"ל אזיל ליוניא נעירו
 דקצ"ה חדיר לגביה ולא יכיל קיא לשלעאה עליה והאי
 רע אחספ"א קניה ולא כיל לשלעאה וכיון דנעורא דקצ"ה
 איתעברו ויכיה צגין דאיהו אהדבק צרע כדן הוא רע
 כיון דחני דלאו ענייה נעירו כדן שלט עליה ואח"כ
 לשלעאה ליה וכדן אחי"ה צ ליה רעו ונעיל כשנתיים וכי
 עכ"ל זה קוד חסהיר פניך יבהלן וואו שאמרו יפקוד די
 על לצא נרוס צנרוס והדר על מלכי האדומה צאדומה כי
 אם יקלק הסגחה ולונעה יהא נשאר עדיין הקיערות
 לונעלה ואי יתגלו החקדים לונעלה להמתיק הדיכין ומעילא
 עדיין האמות ולונעה צני צחירי ואין רע יורד ונשנים
 ליה תרווייהו לריכון קילוק הסגחה ושלעטת לונעה
 ותגלות החקדים להעציר לצא הנרוס צנרוס בקוד כל
 הקילין כלו ואין הדבר תלוי אלף צתשובה ואו יקוים
 מוראכס וחטבט יהיו על כל חיות הארץ וגר זאב עם כצט
 גר וכיוני לחהך נארח מלרים ארמו כפלאות ע"ד אמרו
 ועברתי בארץ מלרים ונחצוניקן ואחגלותי היינו גלוי
 חחקדים צזה וצכל אלחי מלרים היינו השרים העליונים אעשה
 נהם שפטים וכצד ידעה שונשפט לטון צירור הוא כנ"ש
 קפ"י ז"ל צפרשת תלות צפסקו חוטן הנשפט ע"ש והיינו

צירורי חייק ואח"כ על סיס קילוק הסגחה ומה לונעה
 כנ"ש כי גאה גאה היינו קילוק הסגחה וצזה ונעצט ציס
 וואו דנחצוניקן ארי אח"כ על גווחתיא וגאוחה דיליה היא
 קסיא ורכביה קדי צינא ולזה כתיב יניק די אחרתי
 צכה יניק די תרען אויב כי צפעס אחד סיס
 גילוי החקדים להעציר שולעטת דלעילא וכמו שכתוב
 וירא ישראל את מלרים נח מלרי דלעילא שניעל חיותו מונט
 והיה צזה ישועה לישראל לצל כנולא עליהם קערוב
 ונלעילא וסיה גם צפעס ההוא קילוק הסגחה
 ונעירו ונמלרים דלחחא למען לללו כעופרת צניס אדירים
 ויה ש"י אשפר לצפר ודס לעשות כזה ולזה כיון קפ"י
 ז"ל צו"ש צחיתו ינין עלמו שהשיע אה ישראל : צחיתו
 ינין עלמו תרען אויב וצזה יצן אמרו (תהלים כ"ז)
 חונס על השונים אלהים על כל הארץ כבודך
 וצקוף אורו קפיטיל כתיב חונס על שונים אלהים על
 הארץ כבודך והדיקדוק צזה עלה צפסקו ראשון מאנה
 השונים צה"ה הידועה וצפסקו צי כתיב שונים צלא ס"ה
 ויחא דהגאולה יס לה צי עתות צקוף וטגבז לעתות
 צלרה כ"כ"ל וצגילוי החקדים וניס טצנין וננקור
 עילחא צקוד יחוד שונים צה"י ונוליל כל הדינים ונחכפין
 וואו חונס על ה' שונים כשהקב"ה מייחד ומרוסם על צחית
 הה"י נודת שונים אז ונוליל על כל הארץ כבודך ע"ד
 ומלכותו בכל משלה ופסקו צי הודיעט קוד האמור
 בהשקלקת הנעירו ונלחחא והת"ם יתבאה ועל נודת מלכות
 ונחרוסם שונים נארח אז ג"כ על כל הארץ כבודך צקוד
 טרא אלהים וננקדקיך והוא יראוי כאמורס אס צחירי
 וכי וואו חונס על שונים שונחגחא ונחרוסם לונעלה לונעלה
 צקוד ואכתי הסתר אסתיר פני וגו וקוף פסקו ה' וקיים
 ולקונס חרצ חדה חונס ללהט חרצ שונחפכה וציעולס
 צקוד חונס על השונים צה"י ופסקו י"א וקיים ועד
 שחקים אונתך ולזה אמר חונס על שונים צלא ה"י ועוד י"ג
 צזה לאלוהי נילין ודברנו מזה צויה"א ח"ה אס אש"א אל שונים
 ידי צקוד קילוק הסגחה ותלחחא צונשפט ידי צקוד גילוי
 החקדים לצרר חייק וואו לטון ונשפט ואז אשיב נקס ללרי
 לשולעטת שלונעלה ולנשכחי אשלים על מלכי האדומה צאדומה
 ואמרו ואנרתי חי אכתי לעולם יוצן ע"פ דצריהס ז"ל
 צזוה"ק צשלח תח חזי כתיב מן העולם ועד העולם וחייקן
 עולם לעילא עולם לתתא וכי וצחתי עולם עבד
 קצ"ה חייק לישראל וחיט לן כיסא וכד איתער האי עולם
 למעבד כיסין כולהו נלרתי ישתקעו צינא ע"י דההוא
 עולם ואיתרחיש לן לישראל כיסא צחתי עולם וע"ד כתיב
 לא חקיסו לראותם עוד עד עולם עד דאיתער (הוא) האי
 עולם וכי עכ"ל ואמרו ז"ל (צרכות כ"ה) אמר ה' זירא וירד
 דצרים כאמרו צכוס של צרכה וכי ואחד מהם הוא חי
 פירש"י ז"ל חי פריש"ק צלע"ז עיין צע"ו צח"ה סינן
 קפ"ג ח"ה ואנרתי חי אכתי לעולם חי פריש"ק לעורר
 האי עולם כנאן דחקין ונסינתיס צקוד הקילה לפקוד על כל
 הגוים

וזאת הברכה

וזאת

ליהודא ויאמר וגו' פרש"י ז"ל והאם ליתקן
 מי גרס לראובן שידה יהודה וכו' והאם
 ודבריהם ז"ל (קטוע פ"ח) דאיתי נספר פרשת דברים
 ז"ל ח"ל דבריו באוננו ויבא יוסף את דבתם רעה שמתח
 אבר בעודה ונפרקת ופליגי אי ילאו וכלל בני נח ונשקיים
 אברהם אבינו כל ההורה והשנעים קברי דילאו ובשמיני
 חליא ויילתא אכל יוסף קבר דלא ילאו ולבן נח בנותיה
 חליא ויילתא והוא לדרידיא אבר וון החי וכו' והקדמונים
 ז"ל דברו כפי דיהודה לא הים יודע שזו הוא כלתו ויני
 חמר הלקח ח"ך עשה וזולי קצרה שעדיין הם בכלל
 צ"כ ואומר ז"ל (סנהדרין פו) צ"כ שבא על אשתו שלא
 כדרכה חייב וייתא וכו' והנה ער ואונן ששאו שלא כדרכה
 וכו' עכ"ל וקשה לי וי"ש ז"ל דהשנעים קברי דכלל ישראל
 הם ולכן מותרים לחתוך אבר ונכהנה בעודה ונפרקת
 דנשחיתה חליא וילתא וכו' הלא הלכה פסקה הוא צדוק
 דגם ישראל חסור בזה כל זון שהנהנה עדיין חיה ולאחר
 שנחה הנהנה ונחת אחרו הנטר הנחתך ונוכה בעודה
 ונפרקת בין לישראל בין לגוי מאלא לרדיו חין חילוק בזה
 בין ישראל לגוי אלא ודאי ליל שהשנעים קברי בזה כרז
 אחא בר יעקב דנחלק בין ישראל לגוי בליתא (חולין
 ל"ג) ע"ש וכן הוא וצואר (סנהדרין פ' ד' וייתא) וכן
 לאוכל וון הנהנה קודם שחלא נפשה שהיא בלא חעשה
 חלמוד לומר לא תאכלו על הדם וגו' ע"ש) והשתא
 דאיתא להכי וליין לומר דבין השנעים ובין יוסף קבר
 דילאו וכלל צ"כ וכישראל חשיבו אלא דהם קברי כרז אחא
 בר יעקב ויוסף קבר דלא כותיה כיון דחיי דלא כותיה
 ע"ש ול"ע עוד קשה לי על וי"ש שהומר קצרה שעדיין
 הם בכלל צ"כ ואיתא בגמ' בן נח שבא על אשתו שלא כדרכה
 חייב וייתא וער ואונן ששאו שלא כדרכן וכו' עכ"ל ל"ג
 דבריהם ז"ל שאומר נפסקו ושחח ארלה וגו' ע"י (יצוות
 ל"ד) וע"י (יצוות פ' הש"י) צדיאי עריות אעפ"י שלא
 גמר ציאתו חייבים וכו' והרבה יש להקשות ולפלא
 בדבריו אלא שאין זה כונת החיצור ובחיצורו לגפית הארבע
 בזה וישננו הכל צעור טעם וההלה לאל הם דברים
 הוהקבלים על הלז :

ורכל

היד החוקה אשר עשה ונשה לעיני כל ישראל
 צראשית צרא חלקים חם השונים ואת הארץ
 לקשר סופה בהחלטה חפ"ל דרודע שהיה המורה ביום
 חלפיים סנה בחוקו של הקציה הודם צריחת העולם וזה
 צרא העולם כדכתיב ואהיה אללו חמון בעשועים וים
 ויום אל חקרי חמון אלא חמון וכו' וזה חפ"ל צראשית
 צרא חלקים חם השונים ואת הארץ כי ההורה נקראת ראשית
 כו"ש ז"ל בצביל המורה שנקראת ראשית צרא העולם
 לזעון ילנדי אותה ליראה חם ד' וגו' וז"ל צראשית היט
 בהמורה עלנו שנקראת ראשית צרא אלהים חם
 קטנים

פגים וגו' ולשון חיים מופל צדור שהוא צוילחור וטובו ע"ד
 אחרים ז"ל (צבא קנול פרק נרובה) חיים אחיה לקרן
 כעין שבגז וההחעורות של צחיה עליונה ע"י ויילי
 השפעה וחקדים ונפתח נוקד הצרכה וחי החיים ונקודה
 עליונה אורם הועלות ונגלה עליונה לגולה החחיות וע"ד
 דבריהם ז"ל (יואל פ"ז) ונה שדרשו ז"ל נפסקי חתהלך
 לפני ד' צארלות החיים וע"ש צפירות האון ונרש"ח ז"ל
 ח"א וזאמרי ח' חכמי לעולם ואז יקיים חכמי חכמי הוא
 ונחונם :

דושיענא

שלש מעות וכו' ונרצ הלדיק וכו' ד'
חיים קראסניר
 אומר ז"ל (צבא פ"ט) אברהם אומר וכו' יעקב אומר
 וכו' ילחק אור כונה שכן וכו' פלגא עלי ופלגא עלך
 וכו' הנה אם נחלק הימים צפוטוהו עדין פלגא דטיבתא
 נשאר י"ב מעות . פלגא דוויכילא ונשחיתא ודביהיב נשאר
 ששה מעות פלגא על הקציה הייט שלש מעות עכ"ל
 ולי נראה ע"ד הפסע חפ"ל עפ"י ונרש רצה קדר
 משפעים פרי ל"ב אור הקציה נשיעת של אדם הראשון
 הברכה שלא עמד צנסינו שלש מעות וכו' ופ"י הוהחית
 כהונה שצטעה שכלטוה לא היה עד כלות היום רק שלשה
 מעות עכ"ל והו' הושענא שלש מעות :

או

חפ"ל ע"ד הפסע עפ"י ונרש שיר השירים צפוק
 אחי ונלצטן אור ד' צרכיה צלטתה מעות הקציה
 פורע וון עשו הרשע וכו' ונה עעם עחה חקום יאמר ד'
 (תתלים י"ג) וציה הוהחמה כהונס ח"ל הגירקא נספר
 יסן עחה חקום יאמר ד' . עחה חרונם . עחה חכשא .
 עחה הוא ונלשון עח וכתוב ג' פעמים עחה הרי ג' מעות
 עכ"ל חם שאמיוונקקים הושענא שלש מעות :

אמר

ז"ל (סוכה וי"ט) אומר רבא לרצח ונרצן דלא
 נפישא ליה חורא לגוע גויעי (פרש"י
 בלגיונת גסות) וכו' ולל"ד חם הכונה צחם יארע
 דרך נקרה שאין לו הרבה יין . ח"כ לונה יסיב עלה
 ודוקא ללורצח ונרצן . ואם הכונה דדרך הלורצח
 ונרצן שלא יהא לו הרבה יין . וחיווא עילי פסקא
 וכו' לא מליט הרבה לורצח ונרצן עתירי ויש להם יין
 רב . חונם יש לפרש דהכונה דלורצח ונרצן חינו
 רשאי לענג נפשו בהרבה יין . והאי דלא נפישא ליה חורא
 דלא לומר שאינו ונרצן הווסר שלורצח ונרצן יתענג נפשו
 בהרבה יין . לזה יסיב לים הנחא עלה דעכ"פ זה שרי
 ליה דליגוע גויעי . וע"ד ז"ל לקון כי טבע חכמים
 חורא ונרוחיה טבע (ופרש"י ז"ל ע"י שטוחה צ גיווח
 גסות ונרן מלא הוא ונשציע ולא ע"י שחיה ונרובה שוככים
 הרבה יין צנעיו ע"י . לגיווח דקות ואינס כאוכלין שטובע
 שלהן צא ע"י וילוי הכרס עכ"ל) ויוצן זה ע"ד
 שכתבתי צריח ונרצ הלדיק וכו' ד' **ברוך**
 שצואר הגורא יולא גרוכס של תלמודי חכמים יין
 גרוכס דיקא ולא כריסס חו' צבדי סקיקים בהם רועווח אל
 בגרוכס וכו' עכ"ל :